

Entrevista a Pere Sampol, nou portaveu del PSM-Nacionalistes de Mallorca

“El millor aliat de Cañellas és el PSOE”

Pere Sampol, diputat del Parlament de Balears des del 1991, s'ha convertit recentment en el portaveu del seu grup. En aquesta entrevista opina sobre la situació política general de l'estat i la particular de les Illes Balears amb vista a les pròximes eleccions.

Senyor Sampol, vostès, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, han sorprès amb la campanya “Prou d'imposts cap a Madrid”, ¿quina motivació, més enllà de l'òbvia denúncia que fa, té aquesta campanya?

—Sempre s'havia dit que els nacionalistes del PSM havíem fet un nacionalisme de *cultureta*, i es deia en to despectiu. Amb aquesta campanya volem donar, i donam, la imatge real: que nosaltres també tenim una oferta de país global, que inclou els temes econòmics, a més dels culturals, socials, etc.

Pel que fa al que vostè diu, que la denúncia és òbvia, vull dir-li que no crec que sigui tan òbvia als ulls de molts mallorquins, i d'aquí la campanya. És imprescindible conscienciar l'opinió pública que s'està produint una vertadera espoliació fiscal.

—¿No pot aquesta campanya sobtar un tant l'electorat tradicional del PSM?

—Potser sí, però l'electorat tradicional ha d'entendre que el PSM és molt ambiciós en aquest sentit i que aspira a aconseguir un electorat que és injust que se'n vagi a altres partits. Per exemple, no és just que un petit empresari de Mallorca voti opcions distintes al PSM, com PSOE, PP o UM, si el partit que li ha donat més resposta, que s'ha fet més ressò de les seves demandes, és el PSM.

I això no significa que el PSM s'estigui dretanitzant, sinó que el nacionalisme progressista ja no solament dona resposta a uns col·lectius socials, de treballadors, sinó que també dona respostes al petit empresari, al petit comerciant.

—Recentment el Parlament Balear aprovà la segona reforma de l'estatut, i tot fa pensar que serà la que veritablement sortirà endavant gràcies als vots conjunts del PSOE i PP. Així i tot el PP no renuncia a la reforma del 91, aprovada pel Parlament amb tots els vots, excepte els del PSOE. ¿Com ana-

litza aquesta estranya situació?

—El PSOE s'ha de reconèixer que ha mantingut una línia coherent amb el seu projecte d'estat, jacobí, que aquí té uns grans defensors. El paper del PP és més estrany: el 91 s'apunta a la reforma impulsada pel PSM, i en un segon terme per UM, i dos anys més tard donen suport al nou pacte justificant que era l'única opció possible per tirar endavant. La pregunta que cal fer és ¿per què no és possible, si ho ha estat al País Valencià o a Canàries? La resposta és que els representants polítics d'aquestes comunitats així ho han volgut i pressionaren davant les seves seves centrals. El PP de Balears el que passa és que o fa un doble discurs segons sigui a Balears o a Madrid, o bé és que el PP-Balears no té força dins la seva seu central.

—¿Què li sembla la resolució del president Fèlix Pons en què comunicava a la Mesa del Parlament que haurà d'optar per una proposta o altra de reforma?

—Una ingerència dins la sobirania del Parlament Balear. El president del Congrés dels Diputats no és qui per a dir com ha de tramitar el Parlament una determinada qüestió. I si de cas, no ha de ser la Mesa la que decideixi si renuncia a una o altra proposta de reforma, sinó el plenari. Serà interessant veure com es resol això, ja que el PP diu que no vol renunciar a la reforma del 91, veurem què fan els seus companys del PP estatal que estan al Congrés. Aquí se'ls veurà el doble discurs de forma molt clara.

—¿Com veu la situació política general a l'estat amb vista a les pròximes eleccions?

—Miri, si ara mateix hi hagués eleccions potser el PSOE guanyàs per majoria simple. Però si s'espera a l'octubre, no ho sé. El procés de desgastament del PSOE és molt gran i és imprevisible el que pot passar. Tal vegada no una situació a la francesa, perquè el sistema elec-

toral és distint, però el trasbals pot ser importantíssim per al PSOE. Els poders econòmics que manegen els grans mitjans de comunicació en general han apostat pel canvi polític. El 82 tot anava contra la UCD, ara tot va contra el PSOE. I a més, el PSOE no té capacitat de reacció davant la successió d'escàndols que li surten. Les bases estan demoralitzades.

El PP està amb la moral molt alta, però té, al meu parer, tres grans problemes per a poder guanyar: el seu passat, manca d'un liderat i d'un model clar i la manca d'implantació en importants nacionalitats com Catalunya i el País Basc.

—Model sí que diuen que en tenen, ja que segons sembla el model de gestió és el de Balears.

—(Rialles) Sí és cert que ho posen com exemple... Extrapolen algunes coses que passen a Balears a un hipotètic govern espanyol. Quan parlen d'austeritat i de reduir alts càrrecs... si extrapolam els que tenen aquí, els alts càrrecs de tot l'estat es multiplicarien per set o vuit. Si es tracta d'assessors, basti veure que a Balears en tenen 27 amb un pressupost de menys de 50.000 milions; amb el pressupost de l'estat ¿quants en posarien? Quan parlen de gestió administrativa clara i amb credibilitat... ja sabem com funciona aquí, que s'accedeix a la funció pública per amiguisme... Realment no comprenc per què el PSOE no té capacitat per a desmuntar aquestes comparacions.

—Parlam de Balears. Vostès, el PSM, i també el PSOE, acusen el PP de moltes coses. De no fer res, de corrupteles, etc., i resulta que les enquestes li continuen donant una alta confiança entre l'electorat...

—Miri, el millor aliat de Cañellas és el PSOE, amb la seva gasiveria a l'hora de dotar de competències Balears. De moltes coses que van malament a les Illes, la culpa és del govern central i del PSOE.

“El PSOE ha mantingut un línia coherent amb el seu projecte d'estat jacobi, que aquí té uns grans defensors.”

JOAN CELJA

Si aquestes parcel·les de la gestió que no funcionen estiguessin en mans del Govern Balear, si no funcionassin, el responsable en seria el govern de Canellas. Mentre no sigui així, Canellas es limitarà a fer el que ha fet fins ara: un govern de jocs florals i sopars per a la tercera edat i, evidentment, això no duu cap tipus de desgast. Això explica la bona imatge de Canellas i del seu èxit: no fa res, no molesta ningú. Sens dubte que té responsabilitats, però passa que la majoria de la gent no percep, per falta d'informació, la seva gestió negativa.

—A Balears, les eleccions generals

sempre han estat cosa de dos, primer UCD-PSOE i ara PP-PSOE, ¿es pot rompre aquesta bipolaritat?

—Existeix la possibilitat si els nacionalistes som capaços de transmetre a la societat que aquí hi ha un govern que, a més de donar el taló per a la tercera edat el dia de la festa major, té altres responsabilitats. Hem de saber fer entendre que, per exemple, la crisi turística és responsabilitat de l'acció de govern de Canellas. Entre el 1987 i 1990 s'autoritzaren 93.000 places turístiques més que ocasionaren l'excés d'oferta i la consegüent crisi. I això és responsabilitat del govern.

I no parlem ja de qüestió d'ordenació urbanística, espais naturals, o el tema concret de Ses Sàlines d'Eivissa. Hem hagut de veure com es modificava una llei en benefici propi del president de Balears i del senyor Matutes. No crec que això passi en cap altre lloc del món sense que el màxim responsable sigui obligat a dimetir.

—*Quan vostè parla “dels nacionalistes”. ¿A quins es refereix? Li ho dic perquè actualment hi ha una mena d'inflació nacionalista a les Balears: UM-UIM-CB, ERC, vostès mateixos...*

—De nacionalistes, dins aquest Parlament de Balears només n'hi ha cinc, els tres diputats que formam el grup del PSM-Nacionalistes de Mallorca i els dos de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca. ERC encara ha de demostrar la seva implantació presentant-se a les eleccions. Pel que fa a UIM i CB només són la refundació de l'antiga UCD, més UM, que fins ara només ha estat un suport constant, una crossa, del PP; UM mai no ha pactat contrapartides programàtiques, sinó càrrecs públics. ¿Que ara es diuen nacionalistes? No n'hi ha prou. El nacionalisme no és igual que allò del valor del soldat, que a la mili li'l suposen, s'ha de demostrar amb la pràctica política; ja ho veurem què fan. De moment, aquí només hi ha un nacionalisme amb representació, el PSM. Un nacionalisme que va creixent dia a dia.

—*Vostè només duu dos anys de diputat i ja és portaveu. El seu grup ha vist que tres dels cinc diputats elegits el 91 dimittien, el 60% del grup s'ha renovat en tan poc temps, deuen ser un cas únic en el món. ¿Que tenen algun tipus de virus dimissionari, per així dir-ho?*

—(Rialles) Home, és una cosa que he pensat en algun moment, això del virus. Realment jo ho he patit força. En poc més d'un any he passat de diputat novell a ser portaveu, cosa que no m'havia passat mai pel cap. En realitat no és només que hagin dimittit tres diputats, és que aquests tres diputats, Mateu Morro, Joan López Casanovas i Sebastià Serra, han estat els tres millors diputats d'aquest Parlament. És difícil substituir-los, però en això estam. Per damunt de tot, el que vull és fer palesa la lliçó que hem donat en uns moments en què sembla que tots els polítics s'aferren desesperadament als càrrecs. En els tres casos s'ha donat una veritable lliçó d'honestat. És edificant el seu exemple i crec que la societat ho agrairà.

Miquel Payeras